

Arrestnummer 2012/2132
Repertoriumnummer 2012/5157
Datum van uitspraak 23 mei 2012
Rolnummer

Uitspraken		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

3e kamer
burgerlijke zaken

Arrest

2008/AR/929

geboren te op
wonende te

APPELLANT

vertegenwoordigd door Meester loco
Meester , advocaat te

tegen de beschikking van de Besiagrechter In de
rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 17 oktober
2007;

tegen

**DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN DE
AFDELING RUIMTELIJKE ORDENING, HUISVESTING,
MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN VOOR DE
PROVINCIE** , met kantoren te

kiezende bij Meester , woonst
advocaat te

;

GEINTIMEERDE

vertegenwoordigd door Meester , advocaat
te ;

1. voorgaande

Voor een omstandige uiteenzetting van de felten en retroacten kan verwezen worden naar het tussenarrest van deze kamer van het Hof dd 18 november 2009.

Bij het genoemde tussenarrest werd het hoger beroep ontvankelijk verklaard en werden de debatten heropend ten einde partijen toe te laten te concluderen over het ogenblik waarop de verbeuring van de dwangsommen aanvangt. Op de zitting van 23/06/2010 werd de zaak op verzoek van partijen naar de bijzondere rol gezonden in afwachting van de tussen te komen rechtspraak van het Benelux Gerechtshof inzake de interpretatie van de Eenvormige wet betreffende de dwangsom, omtrent de begrippen 'ultvoeringstermijn' en 'respijttermijn'.

2. vorderingen in beroep

De stedenbouwkundige Inspecteur vordert nog dwangsommen voor de periode van 20/02/1996 tot 26/02/1997, hetzij 374 dagen aan € 24,79 (1.000 BEF) = € 9.271,22.

betwist deze vordering.

3. beoordeling

1.

In een aantal arresten uitgesproken op 11/02/2011 heeft het Benelux Gerechtshof het volgende overwogen:

Artikel 1, lid 3 en lid 4 van de Eenvormige wet betreffende de dwangsom moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de rechter een hoofdveroordeling uitspreekt en hiervoor een uitvoeringstermijn bepaalt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van deze veroordeling met oplegging van een dwangsom zonder respijttermijn, de dwangsom verbeurd is indien zowel de uitvoeringstermijn is verstreken als betekening heeft plaatsgehad.

Uit het stilzwijgen van de rechter omtrent de termijn voor het verbeuren van de dwangsom mag niet worden afgeleid dat de termijn die bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling ook geldt als termijn die wordt toegestaan voor het verbeuren van de dwangsom en die wat de dwangsom betreft pas begint te lopen vanaf de betekening.

Artikel 1, lid 4, van de Eenvormige wet betreffende de dwangsom moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de rechter een termijn bepaalt om de hoofdveroordeling uit te voeren vanaf het ogenblik dat de hoofdveroordeling in kracht van gewijsde is getreden, dit artikel niet verhindert dat de rechter een langere termijn voor het verbeuren van de dwangsom toestaat, berekend vanaf de betekening van de beslissing, dan de termijn toegestaan voor de uitvoering.

2.

Te dezen werd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen dd. 20/02/1995 (onder meer) veroordeeld tot het herstel van de plaatsen in hun oorspronkelijke toestand door het slopen van de niet vergunde constructies, binnen een termijn van acht maanden na het te vellen vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 BEF (€ 24,79) per dag vertraging bij de herstelwerken. Tegen dit vonnis werd geen hoger beroep aangetekend.

Hieruit volgt dat het herstel diende uitgevoerd te zijn op 08/11/1995. Het vonnis werd aan betrokkene betekend op 19/02/1996, zodat dwangsommen verschuldigd zijn vanaf 20/02/1996 en dit tot 26/02/1997, nu op deze datum het vrijwillig herstel werd vastgesteld.

3.

Tevergeefs verwijst nog naar de procedure op grond van art. 1385quinquies Ger.W. die hij heeft gevoerd en die aanleiding gaf tot een vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen dd. 24/06/1996 en een arrest van het Hof van beroep te Antwerpen dd. 02/01/1997, waarbij de vordering telkens werd afgewezen. Hij stelt ten onrechte dat de dwangsommen maar verbeurd kunnen zijn vanaf de betekening van het voornoemde arrest op 21/05/1997.

Een procedure inzake de onmogelijkheid om de dwangsommen te voldoen op grond van art. 1385quinquies Ger.W. heeft immers op zichzelf geen schorsende werking ten aanzien van de lopende dwangsommen. Enkel indien de dwangsomrechter de onmogelijkheid tot uitvoeren van de hoofdveroordeling in rechte vaststelt (wat te dezen niet het geval is) verliest de oorspronkelijke titel zijn actualiteit.

De dwangsommen zijn dan ook verschuldigd vanaf de betekening van het veroordelend vonnis dd. 20/02/1995.

4.

Bijgevolg dient het hoger beroep als ongegrond afgewezen te worden.

Bealissing

Het Hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof:

Na herneming van de zaak voor de zetel in zijn huidige samenstelling.

Stelt vast dat het hoger beroep reeds ontvankelijk werd verklaard bij het tussenarrest van deze kamer van het Hof dd. 18 november 2009.

Verklaart het hoger beroep ongegrond.

Bevestigt de bestreden beschikking.

Verwijst In de gedingkosten van het hoger beroep, vereffend aan de zijde van de stedenbouwkundige inspecteur op € 990 rechtsplegingsvergoeding.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 23 mei 2012 door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier